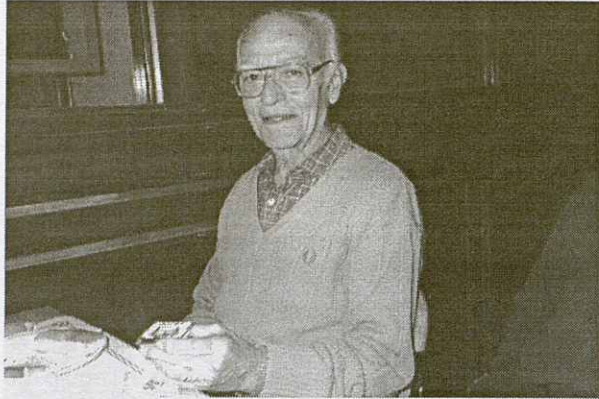

Acomiadem al Mossèn Josep Maria Montfort

El passat 11 de juny, va morir Mossèn Josep Maria Montfort, després de patir una llarga enfermetat. Des de feia pocs anys ja no exercia plenament la tasca de rector de la Roca, encara que seguia col.laborant estretament amb el funcionament de la nostra Parròquia.

Mn. Montfort va arribar al nostre poble l'any 1979 substituint a Mn. Jordi, després d'haver estat rector durant 10 anys a Bellvitge, d'on tenia un gran record. Va néixer al Masnou al 1924. Realitzà els seus estudis a Premià i al Masnou i més tard l'escolasticat de Montserrat fins l'any 1936, que per motiu de la Guerra Civil es va evacuar a Montserrat. Els anys posteriors van ser difícils per ell a causa de l'assassinat del seu pare a l'edat de 51 anys. A l'edat de 18 anys va deixar la

seva xicota per ingressar al seminari. Ell definia la seva vocació com «si de cop i volta se't apareix un clixé mental nou que te'l trobes, que no l'has buscat, però que et crida de la consciència».

Al 1945 va fer el servei militar a Melilla, on va aprendre els primers fonaments de medicina ajudant a un cirurgià. El 17 de setembre de 1955 va ser ordenat capellà, però no va sortir del seminari fins l'any següent. Abans d'exercir com a rector va fer de vicari a Granollers, a Poble Nou, a Sants i a Sant Ferran.

Mn. Montfort s'autodefinia com «una persona rebel, revolucionaria, inconstant i amb una mica de mal geni». La seva figura va ser molt important gràcies a la gran tasca que va desenvolupar a nivell social al nostre poble, ja que va ser un dels membres fundadors de l'Esplai Parroquial, va dinamitzar el funcionament de la Catequesi i en general de la Parròquia de la Roca.

Rosa i Odette

Mossèn i amic Montfort ens has dit adéu amb silenci sense fer soroll

La teva manera de fer i de pensar venia marcada pel records de la teva infantesa, la teva estada a l'Àfrica i el teu pas per Bellvitge.

Per això tu has estat en el nostre poble una persona no convencional i despresa, no necessitaves quasi res per a viure. No t'agradaven les normes, amagaves les teves emocions, en el fons eres un sentimental, però també tenies els teus cops de geni i podies fer enfadar a la gent.

Tu, com tots nosaltres, segur que has fet coses que no han estat bé, però DÉU, té pietat i clemència i el que

comptarà és el que has fet ben fet.

Les persones pasem, però les coses queden. A la Roca tu deixes feina ben feta: una d'aquestes feines és l'Esplai la Xiruca, el nostre esplai.

Totes les generacions de nens i nenes, que hi han passat i que hi passaran, sempre et recordaran per haver estat el seu fundador a l'any 1983.

Gràcies per la teva amistat.
Adéu amic Josep M^a.

Esplai la Xiruca

Recordant a un amic, en pau reposi

L'octubre del 1979
Mn. Montfort a la Roca arribava
amb el seu caràcter senzill
el poble content estava.

Prompte colònies va organitzar
els nens contents estaven,
perquè a casa del Mossèn
molt bé tots junts s'ho passaven.

Però els anys no passen en va
en quelcom no està d'acord;
amb certes persones del poble
que volen manar de tot.

Però ell no es vol deixar manar
els canta la veritat
degut al parlar clar
li retiren l'amistat.

I en posar-se malalt
van aprofitar l'ocasió
per anar a veure el Sr. Bisbe
per a canviar el Sr. Rector.

El mossèn van canviar,
però ell no va voler marxar
per no deixar els amics
que sempre el van ajudar.

Però a la Roca es va quedar,
perquè un bon amic va trobar;
a casa d'en Pere Sala
on de res li va faltar.

Va estar quatre anys de rector suplent
fent allò que el deixaven fer,
menys preuat per algunes persones,
però que a d'altres els anava molt bé.

I quan quelcom li feia falta
a can Roc podia anar,
la casa que primer va conèixer
quan a la Roca va arribar.

Els també molt l'estimaven,
perquè quan a la Roca va arribar,
sense honors, doncs ningú l'esperava,
a Can Roc res li va mancar.

La família Sala Noguer
amb l'ajuda de Can Roc,
com si es tractés del seu pare,
el van cuidar fins la mort.

Déu que sap la veritat
comptes els pot demanar
a aquells que van tirar la pedra
i varen amagar la mà.

Si Jesús va ésser crucifixat
i els dolents va perdonar,
Mn. Josep a Déu demanarà perdó
pels que el varen calumniar.

Pasqual Ferrer